

TOMÁŠ PECINA

SLEZSKÁ 56 • 120 00 PRAHA 2 • ČESKÁ REPUBLIKA
TEL. 724029083, 222211784 • FAX 222211785
E-MAIL tomas@pecina.cz • DS: whehjsc

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1

Sp. zn.: **5 A 51/2013**

Žalobci:

- 1. Wolfgang Habermann**
Lubník 59, 563 01 Lanškroun
- 2. Tomáš Pecina**
Slezská 56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc
- 3. Jan Šinágl**
Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, DS: qqufvh3

Zastoupeni:

Tomášem Pecinou
Slezská 56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc

Žalovaný:

Ministerstvo vnitra České republiky
Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

Sdělení

žalobců k výzvě Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2013, č. j. 5 A 51/2013-22

Elektronicky

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

[1] K nadepsané výzvě žalobci soudu sdělují, že **nemají námitek** vůči členům designovaného ani zástupčího senátu a **souhlasí**, aby o jejich žalobě bylo rozhodnuto bez jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

[2] K vyjádření žalovaného ze dne 3. 6. 2013, č. j. MV 58402-80/VS-2009, pokládají žalobci za účelné předložit soudu následující stručnou **repliku**.

II.

[3] Žalovaný uvádí, že napadené – již třetí – rozhodnutí v dané věci nově nesměruje své výhrady vůči obsahu stanov zakládaného sdružení, nýbrž toliko vůči jeho názvu, tzn. *Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení*.

[4] Tato skutečnost přirozeně pozornosti žalobců neunikla, a shledávají ji kuriosní, ba až humornou, ve světle toho, že napadené rozhodnutí fakticky jen adaptovalo obsah rozhodnutí předchozího tak, že výhrady dosud zaměřené na obsah stanov jsou nyní vytykány názvu sdružení, jako kdyby činnost občanského sdružení vyvěrala nikoli z toho, co má toto ve stanovách, ale jaký je jeho název.

[5] Žalovaný kupř. tvrdí, že „z pohledu všech demokraticky smýšlejících osob je [název sdružení] zároveň urážlivý a provokativní“, aniž by mu arci vadilo, že v České republice působí občanská sdružení s názvy jako *Sudetští Češi* (IČ: 70854548, zaregistrováno dne 21. 7. 2000), *1. Česko Polský Klub Sudety* (IČ: 01521331, zaregistrováno dne 20. 3. 2013) a *Spolek sudetských alipistů Rüberzahl* (IČ: 22841831, zaregistrováno dne 14. 7. 2009).¹

[6] Název sdružení tedy skutečným důvodem odmítnutí jeho registrace *prima facie* není, a je na místě domněnka, že ze strany žalovaného jde jen o pokus činností sdružení vydáním dalšího záměrně nepřezkoumatelného rozhodnutí bránit.

[7] Jen pro úplnost žalobci dodávají, že jejich případ není po právní stránce podobný tomu, na který se žalovaný odvolává v napadeném rozhodnutí a kde šlo o název občanského sdružení navozující dojem, že se jedná o peněžní ústav, případně veřejnou instituci. Název jejich sdružení je v plném souladu s jeho cíli, tak jak jsou formulovány ve stanovách, a o legalitě existence sdružení s tímto názvem svědčí i to, že obdobně nazvané spolky působí bez námitek ze strany státních orgánů i ve Spolkové republice Německo, resp. v Rakousku.

III.

[8] Kuriosní je rovněž pasáž vyjádření žalovaného týkající se trestního stíhání třetího žalobce, Jana Šinágla. To bylo v mezidobí pravomocně zastaveno (konečné rozhodnutí krajského soudu žalobci pro informaci soudu přikládají k tomuto podání), což arci žalovaného nepřimělo k tomu, aby přehodnotil své stanovisko, a místo aby se za předchozí insinuace třetímu žalobci omluvil, žalovaný i nadále trvá na thesi, že „*aktivitu vyvíjené osobami zakláda-*

¹ Tyto údaje lze dohledat na internetovém portálu žalovaného na adrese <http://aplikace.mvcr.cz/seznam-obcanskych-sdruzeni/>.

jíci mí občanské sdružení vyvolávají u třetích osob potřebu nezbytnosti ochrany proti jejich chování, a to formou podávání trestních oznámení“, jako by snad fakt podání nedůvodného trestního oznámení mohl být přičítán takto obviněné osobě, případně jiným osobám, které spolu s ní hodlají založit spolek.

[9] Žalovaný zásadu presumpce nevinny modifikuje do té míry, že na obviněného není pohlíženo jako na nevinného dokonce ani poté, co bylo proti němu vedené trestní stíhání jako nedůvodné zastaveno, a i když žalobci od soudců Městského soudu v Praze neočekávají hlubší než rudimentární orientaci v otázkách trestního práva, nepředpokládají, že by tento soud nebyl s to nahlédnout frapantní vadnost úvah žalovaného.

Důkaz: usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2013, č. j. 12 To 113/2013-180 – v příloze

IV.

[10] Žalobci tedy mají všechny důvody se domnívat, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a za těchto okolností jim nezbývá než na podané žalobě v plném rozsahu setrvat.

V Praze dne 4. června 2013

Wolfgang Habermann

Tomáš Pecina

Jan Štinágl

Seznam příloh:

1. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2013, č. j. 12 To 113/2013-180